

En rysk plan för folkmord på Ukrainas folk

Det som återges nedan är ett hårresande artikel, publicerad av den ryska nyhetsbyrån *RIA Novosti* den 3 april 2022. Artikeln var författad av en person vid namn Timofej Sergejtsev. Det faktum att den publicerades vid den tidpunkten tyder på att det skedde med regimens goda minne.

Det som vi får oss serverat är av en sådan karaktär att det knappast är troligt att den ryska ledningen officiellt kan ställa sig bakom innehållet, men det en ger en uppfattning om den ideologiska atmosfär som frodas i ledande kretsar i Ryssland. Den ställer också övergreppen i Butja och andra ställen i ett speciellt ljus – är det artikelns fascistiska idéer som man där försöker omsätta i praktiken?

När artikeln blev känd så uppmärksammades den på flera håll, även i Sverige. Bland annat har den refererats och kommenterats i *Aftonbladet* ([Rysk ledarskribent vill ha massavrättningar: Utplåna allt ukrainskt](#)), *DN* ([I Putins ryska propaganda läser jag en manual för folkmord i Ukraina](#) och [Kremls plan är etnisk rensning i Ukraina](#)), *ETC* ([Kalla kårar när Kreml drar mot öppen fascism](#)), *GP* ([Stalinismen går igen](#)), samt *SvD* ([Rysk propaganda: De måste ”av-ukrainiseras”](#) och [Kriget drivs av en fascistisk tankevärld](#)). Även *Sveriges Radio* har kommenterat den ([Putins härskardröm – skriva om historien om Ukraina](#)).

Marxistarkivet har tidigare uppmärksammat och kommenterat den och andra otrevliga ryska artiklar och uttalanden, se artikelsamlingen [Vart går Ryssland? Olycksbådande ideologiska tendenser](#), och där särskilt artikeln ”En stor konflikt med Väst den ryska regimens mål”.

Här får du en möjlighet att läsa hela artikeln.

Den svenska översättningen nedan är baserad på två engelska versioner. Den första översättningen är utförd av Per Enerud (publicerad på Facebook), men den har ombearbetats och kompletterats av Björn Erik Rosin med utgångspunkt från en annan kommenterad engelsk version ([A Russian Plan for the Genocide of the Ukrainian People](#) – se denna om du är intresserad av det engelska originalet).

Introduktionen och noterna är av Susan Smith-Peter, den engelska översättaren.

Martin F

Vad Ryssland måste göra med Ukraina av Timofej Sergejtsev

Introduktion

Följande artikel innehåller en rysk plan för folkmord i Ukraina. Den publicerades av den statliga nyhetsbyrån *RIA Novosti* vars bulletiner ofta sprids av andra nyhetsmedier. Författaren Timofej Sergejtsev har varit kolumnist åt *RIA Novosti* sedan 2014 och arbetade som politisk rådgivare åt Leonid Kutjma, Ukrainas tidigare president, under presidentvalet 1999 samt för president Viktor Janukovitj under det val 2004, som ledde till Orangerevolutionen. Publiceringen och källan tyder på att detta inte handlar om någon uppfattning i marginalen, utan uttryck för allmänt omfattade åsikter.

I artikeln presenterar Sergejtsev en plan för folkmord i Ukraina. I Putins efterföljd säger han att Ukraina inte har rätt till någon självständig existens. Han stämplar alla uttryck för ukrainsk politik, historia, kultur, språk eller tänkande som nazistiskt. Alla som varit inblandade i ukrainsk militär eller regering ska likvideras och de som detta inte går att göra med ska dömas till straffarbete för att bygga upp den infrastruktur Ryssland förstört. Landet ska inte längre få heta Ukraina och det ukrainska språket, sägs det tämligen öppet, kommer att förbjudas då endast av ryssarna godkänt material kommer att vara tillåtet i skolor och offentligheten. Västra Ukraina kan få vara kvar som

neutral rumpstat men kommer inte att få vara Ukraina eller använda ukrainska symboler och stå under konstant hot om att invaderas från det forna östra Ukraina, som kommer att styckas upp i sju provinser och direkt knutet till Ryska federationen. För majoriteten av Ukrainas befolkning kan ”en rättvis bestraffning ... bara ske genom att den utsätts för de oundvikliga prövningar ett rättfärdigt krig mot nazisystemet medför”, skriver han. Han tror att denna process ska ta en generation.

Sergejtsev skrev också manus till den ryska filmen ”Match” från 2012 (ibland också kallad ”Dödsmatchen”) som gav den ryska propagandans syn på fotbollsmatchen 1942 mellan ett lag från tyska *Wehrmacht* och Sovjet som ägde rum i *Reichskommissariat* Ukraina. I filmen talar kollaboratörerna med nazisterna ukrainska medan de som gör motstånd talar ryska. Ukrainas regering stoppade filmens premiär i flera månader, då man ansåg den strida mot den historiska sanningen.

Sergejtsevs politiska uppfattning står i samklang med nynazistiska teman om glorifiering av våld och kontroll av massorna. I en intervju med polit.ru den 18 juni 2006 sade han att politik som ”aktivitet av masskaraktär” innebär att ”bara piskan behövs”. Han fortsatte med att ”våld kan vara något raffinerat, humant, och organiserat i komplex form. Det är inte nödvändigt att våld tar sig formen av samhällelig repression – fängelser, armé, folkmord”. Men, som vi kommer att se, är det heller inte något förbjudet i hans egen variant av folkmord, som här försetts med noter av Susan Smith-Peter, lärare i rysk historia och chef för olika historieprogram vid College of Staten Island/City University of New York.

Redan i april i fjol skrev vi om att det var oundvikligt att genomföra en denazifiering av Ukraina. Ryssland har inget behov av ett nazistiskt, banderainfluerat¹ Ukraina, fientligt mot Ryssland och Västs verktyg för att krossa Ryssland. Nu är det dags att omsätta denazifieringen i handling.

En denazifiering är nödvändig då en betydande del av befolkningen, sannolikt en majoritet, anammat och gjort den nazistiska regimens politik till sin egen. Hypotesen ”folket är gott, regimen är ond” är inte längre giltig. Insikten om detta utgör själva grundvalen för politiken med denazifiering.

Så ser situationen i Ukraina ut just nu. Man får inte låta sig luras av att de ukrainska väljarna röstat för ”Porosjenkos fredsplan” och ”Zelenskyjs fredsplan”.² För ukrainarna har varit fullt beredda att hörsamma förslaget om blixtkrig som snabbaste vägen till fred och som de båda senaste presidenterna gjort sig till talespersoner för när de väl blivit valda.³ Denna metod – den totala terrorns metod – har använts i Odessa, Charkiv, Dnipro, [i det ryska originalet används stadens tidigare ryska namn

¹ Sedan andra världskriget har man i Ryssland kallat ukrainska nationalisterna för ”Banderister” efter Stefan Bandera (1909-1959), en ukrainsk nationalist som en kort tid samarbetade med nazisterna för att sedan större delen av andra världskriget sitta inspärrad i koncentrationslägret Sachsenhausen. Han ledde en grupp inom Organisationen av ukrainska nationalisterna (OUN), som i februari 1941 tillsammans med den tyska underrättelsetjänsten upprättade enheter som stödde nazisterna. Men när Bandera och hans gruppering den 30 juni 1941 utropade Ukrainas självständighet, dagen efter att nazisterna tillsammans med OUN gått in i Lviv, blev han arresterad av tyskarna och placerad i Sachsenhausen. Den mer moderata delen av OUN fortsatte samarbetet med nazisterna till början av 1942, men vid den tidpunkten hade båda grupperingarna hamnat i krig med nazisterna. Eftersom OUN till stor del var antisemitiskt försöker ryssarna skjuta skulden för Förintelsen i Ukraina på dem, vilket återfinns i Oliver Stones film *Ukraine on Fire*, och nästan helt frita nazisterna från allt större ansvar.

² Syftar på valet 2019 då den tidigare presidenten Petro Porosjenko och den nuvarande, Volodymyr Zelenskyj, lade fram olika planer på hur fred med Ryssland skulle uppnås.

³ Syftar på ryska fake-news (fejkade nyheter), och förfälskade dokument, om att Ukraina planerade att invadera de separatistiska områdena i Donbas. Som Zelenskyj konstaterade i sin långa intervju med ryska journalister den 27 mars innehöll de förfälskade dokumenten ett stort antal stavfel och andra felaktigheter, inte minst att Zelenskyjs namnteckning angavs som V A Zelenskyj medan den på ukrainska lyder V O Zelenskyj.

”Dnipropetrovsk”, red.] Mariupol och andra ryska städer.⁴ Detta har vanliga ukrainare varit fullt nöjda med. Denazifiering är en samling åtgärder riktade mot den nazifierade massan av folket, som rent tekniskt inte går att ställa inför rätta och bestraffa som krigsförbrytare.

De nazister som tagit till vapen måste förintas i så stor utsträckning som möjligt på slagfältet. Här får man inte göra någon större åtskillnad mellan Ukrainas armé och de så kallade ”nationalistiska bataljonerna” eller de hemvärnsenheter som anslutit sig till dessa båda militära styrkor. Alla är lika delaktiga i en gränslös grymhet mot civilbefolkningen; de är lika skyldiga till folkmordet på det ryska folket⁵ och vägrar lyda krigets lagar och traditioner. Krigsförbrytare och aktiva nazister måste bli offentligt bestraffade, androm till varnagel. Alla nazistanslutna organisationer måste likvideras och förbjudas. En fullständig upprensning måste genomföras.⁶ Men det är inte bara överheten som är skyldig; även betydande delar av vanligt folk bär skuld. De är passiva nazister, medhjälpare till nazismen. De har stött den nazistiska makten och gett sitt bifall till den. En rättmätig bestraffning av denna del av befolkningen kan bara ske genom att de utsätts för de oundvikliga vedermödor ett rättfärdigt krig, som bedrivs så försiktigt och skonsamt som möjligt gentemot civilbefolkningen, mot det nazistiska systemet. Den fortsatta denazifieringen av befolkningen i stort kommer att ske i form av omskolning och ideologisk repression (undertryckande) av uttryck för nazismen och hård censur inte bara på det politiska området, utan också inom kultur och utbildning. Det var inom kultur och utbildning som den omfattande nazifieringen, som genomsyrar hela samhället, av befolkningen genomfördes. Allt kopplat till löften om att få del av krigsbytet sedan nazistregimen besegrat Ryssland med hjälp av nazistisk propaganda, våld och terror under det åtta år långa kriget mot folket i Donbas, som rest sig mot den ukrainska nazismen.⁷

Denazifiering kan endast genomföras av segermakten, vilket förutsätter 1) total kontroll över denazifieringsprocessen och 2) maktstrukturer som säkerställer denna kontroll. Därmed kan det land som denazifieras inte förbli suveränt. Den part som verkställer denazifieringen, Ryssland, kan inte gå fram med lämpor. Den part som undergår denazifiering har ingen rätt att ifrågasätta ideologin hos den part som verkställer denazifieringen. Vid denazifieringen av Ukraina måste Ryssland inse att man inte kan gå tillväga på samma sätt som på Krim.⁸ Sanningen att säga var ett sådant scenario heller inte möjligt i upprorets Donbas 2014. Först åtta år av motstånd mot nazistiskt våld och terror har skapat den inre enigheten och den klara insikten om ingen enhet eller band är möjliga med det Ukraina som och utropat sig till en nazistisk gemenskap.

Denazifieringen kommer att ta minst en generation. En ny generation måste födas och mogna under denazifieringen. Ukraina har nazifierats i 30 år, i varje fall sedan 1989 när ukrainsk nationalism fick

⁴ Detta falska påstående gör gällande att dessa städer är rysktalande och därmed anti-ukrainska. Som framgått i nyhetsrapporteringen var den ryska regeringen redo att betala stora penningssummor till rysktalande kommunala styren för att bli kollaboratörer och stödja den ryska invasionen. Men de vägrade, även om det verkar som att det i Cherson gått att hitta sådana kollaboratörer.

⁵ En lögnaktig anklagelse som utgör en av Putins viktigaste motiveringar för kriget.

⁶ I detta sammanhang betyder upprensning att inga medlemmar av Ukrainas demokratiskt valda regering skulle tillåtas verka under ryskt styre.

⁷ Medan detta ansluter sig till rysk propaganda om att utbrytarrepublikerna leds av rysktalande ukrainare har seriös forskning visat att många i ledningen för dessa republiker kom från Ryssland och att många var ryska fascister. Den ledande ryske fascisterna Aleksandr Dugins bok *Ukraina: Mitt Krig* (Moskva 2015) noterar med gillande de fascistinspirerade gärningar ledarna för utbrytarrepublikerna gjort sig skyldiga till och inslag i den fascistiska ungdomsrörelse han bildat och som varit aktiva där. För mer om dessa ledares fascistiska bakgrund, se Anton Sjechovtsovs ”Aleksandr Dugins Neo-Eurasianism and the Russian-Ukrainian War” i *The Politics of Eurasianism: Identity, Popular Culture and Russia’s Foreign Policy*, Marc Bassin och Gonzalo Polo (red.), Roman & Littlefield, New York, 2017), sid. 181-200.

[Om Aleksandr Dugin, se artikeln om honom i [Vart går Ryssland? Olycksbådande ideologiska tendenser](#)]

⁸ Detta innebär sannolikt att Ryssland inte kan förvänta sig att anordna en folkomröstning och sedan styra utan att först ha gått ut i krig.

rättsliga och politiska möjligheter att komma till uttryck, tog över rörelsen för ”självständighet” och slog in på den nazistiska kursen.⁹

Dagens nazifierade Ukraina präglas av formlöshet och ambivalens. Detta gör det möjligt att dölja nazismen bakom tal om ”självständighet”, strävan efter ”europaisk” (västvänlig, pro-amerikansk) utveckling (som i själva verket innebär degenerering) och påståenden om att ”det inte finns någon nazism i Ukraina, bara enstaka incidenter”. I Ukraina finns heller inget stort nazistparti, ingen Führer, inga raslagar (utom en kortfattad version om förtryck av ryska språket).¹⁰ Följden är att det heller inte finns någon opposition eller något motstånd mot regimen.

Men inget av ovanstående gör den ukrainska nazismen till någon lightversion av tysk nazism under 1900-talets första hälft. Tvärtom. Att den ukrainska nazismen står fri från ”genrens” normer och bestämmelser (som egentligen bara handlar om politiska definitioner) gör att den kan breda ut sig obehindrat, precis som alla former av nazism – av europeiskt slag eller, i sin mest utvecklade form, som amerikansk rasism.¹¹ Därför kan det under denazifieringen aldrig bli tal om några kompromisser av typ ”Nej till Nato, ja till EU”. Väst har självt kollektivt planerat, inspirerat och sponsrat den ukrainska nazismen, medan Banderas anhängare i västra Ukraina och deras ”historiska minne” bara varit ett av instrumenten för att nazifiera Ukraina.¹² Ukronazism utgör ett större hot mot världen och Ryssland än den tyska nazismen av Hitlers märke.

Helt klart kan namnet ”Ukraina” inte få vara kvar som beteckning på den denazifierade statsbildning, som ska uppstå på de från nazism befriade territorierna. De folkrepubliker som nyligen bildats på territorier fria från nazism måste och kommer att utvecklas på basis av ekonomiskt självstyre och social trygghet genom att ett bra trygghetssystem för medborgarna där återskapas och moderniseras.¹³

De kan inte få vara politiskt neutrala. Sin skuld för att ha behandlat Ryssland som fiende kan de bara sona genom att förlita sig på Ryssland vad gäller uppbyggnad, återhämtning och utveckling. Inga ”Marshallplaner” kan tillåtas på dessa områden.¹⁴ Ingen ”neutralitet” i ideologisk och praktisk mening som strider mot denazifieringen kommer att vara möjlig.¹⁵ De kadrer och organisationer som behövs som verktyg i denazifieringen i de nya denazifierade republikerna kan bara förlita sig på rysk makt och organisatoriskt stöd av Ryssland.

Denazifiering innebär oundvikligen även de-ukrainisering. Ett nej till det omfattande och artificiella projekt som inleddes redan på Sovjettiden med att blåsa upp det etniska inslaget i hur befolkningen i de historiska områdena Lillryssland och Nya Ryssland (*Malorossija* och *Novorossija*) ser på sig

⁹ För författaren är all strävan efter självständighet för Ukraina bara belägg för nazismen, oavsett vilka former det tar sig. Ukrainas önskan att ansluta sig till väst och vara demokratiskt stämplas således som fascism.

¹⁰ Falska uppgifter om att Ukraina undertryckt ryska språket verkar föga hållbara då Ukrainas president själv har ryska som modersmål och ett stort antal videor där ukrainare heroiskt trotsar den ryska invasionen visar ukrainare som har ryska som samtalsspråk. Men rysk propaganda går ut på att skapa en alternativ verklighet, utan att bry sig om verkligheten.

¹¹ Detta förenar den tonvikt sovjetisk propaganda lade vid rasismen i USA med dagens ryska besatthet av att beteckna allt som är emot den som nazistiskt. I boken *The Road to Unfreedom*, Penguin, New York, 2018, kallar Timothy Snyder träffande detta för ”schizofascism” och konstaterar att den ryska staten under Putin är starkt påverkad av fascism och närmast besatt av att beteckna alla andra som fascist.

¹² Bandera och OUN kom huvudsakligen från Galizien, den västliga del av Ukraina som rätt under Habsburg och därmed varit ett centrum för den nationella rörelsen i Ukraina redan på 1800-talet. Europa i sin helhet betecknas därmed som fascistiskt.

¹³ Samma kan höras hos den ryske fascisterna Aleksandr Dugin, vars lärobok *Geopolitikens grunder* sedan den utgavs 1997 allmänt använts av den ryska generalstaben på militärhögskolorna. Han gör där gällande att Ukraina måste delas och att själva dess existens utgör ett hot mot Ryssland.

¹⁴ Detta syftar på diskussionen i USA och på andra håll i Väst om att skapa en Marshallplan för Ukraina. Något det talades mycket om i mars.

¹⁵ I intervjun med ryska journalister den 27 mars sade president Zelenskyj att Ukraina var villigt att diskutera neutralitet som en del av en fredsprocess.

själva.¹⁶ Denna artificiella etno-centrism var den kommunistiska supermaktens projekt men skulle inte stå ägarlös efter kommunismens fall. Nu hamnade det i händerna på en ny supermakt – Västs supermakt. Detta projekt måste återföras till sina naturliga gränser och berövas sin politiska funktion.

I motsats till exempelvis Georgien eller de baltiska staterna har historien visat att Ukraina inte kan fungera som nationalstat och varje försök att bygga en sådan leder till nazism.¹⁷ Ukrainismen är en konstgjord antirysk produkt utan eget civilisatoriskt innehåll, en underordnad del av en yttre och främmande civilisation. En av-banderisering av Ukraina är inte tillräckligt. Banderas roll är bara en fasad för att dölja Europas plan om ett nazistiskt Ukraina, vilket innebär att de-nazifieringen av Ukraina måste vara lika med en de-europeisering.

Elitskiktet inom Banderagrupperna måste likvideras. Att omskola dem är omöjligt. Det ”samhällsträsk” som direkt eller indirekt stött dem måste utsättas för krigets lidande för att deras skuld ska kunna sonas. De som inte stött den nazistiska regimen, som lidit under den och av det krig den startade i Donbas måste samlas och organiseras och vertikalt och horisontellt bli grunden till ett nytt styre. Historien lär oss att krigets tragedier och dramen drabbar de folk som frestades och hamnade vilse i rollen som Rysslands fiender.

Målet med den speciella militära operationen är denazifiering. Syftet med operationen är förstås också att militärt besegra regimen i Kiev, att befria territoriet från de väpnade anhängarna av nazifieringen, fängsla krigsförbrytare och skapa förutsättningar för fortsatt fredstida denazifiering.

Denna måste i sin tur inledas med upprättande av lokala myndigheter, milis och försvarsinstitutioner efter att dessa rensats på sina nazistiska element. På denna grundval igångsätts därefter en konstitutionell process för en ny republik och integrering av denna i nära samarbete med de ryska organ som har till uppgift att övervaka denazifieringen av Ukraina (nybildad eller omorganiserad på basis av exempelvis *Rosstrudnitjesvo*)¹⁸, antagande av ett republikanskt regelverk (lagstiftning) för denazifiering under rysk kontroll, fastställande av gränser och utsträckning av rysk jurisdiktion inom de befriade territorierna vad gäller denazifiering samt upprättande av en domstol i det forna Ukraina för brott mot mänskliga rättigheter. I detta avseende ska Ryssland bevara traditionen från Nürnberggrättegångarna.

För att uppnå denazifieringsmålet är det nödvändigt att få stöd av befolkningen och få den att gå över på den ryska sidan efter att ha befriats från Kievs terror, våld och ideologiska förtryck och sedan den sluppit undan från isoleringen på informationens område. Givetvis kommer det att ta lite tid innan invånarna hämta sig från chocken efter krigshandlingarna och innan de förstått Rysslands långsiktiga mål och att ”de inte kommer att lämnas åt sitt öde”. Det går inte att på förhand avgöra i vilka områden där befolkningens flertal blir tillräckligt för att skapa en nödvändig majoritet. Det är knappast troligt att den ”katolska provinsen” (Västra Ukraina bestående av fem *oblast*) kommer att tillhöra de pro-ryska områdena.¹⁹ Demarkationslinjen kommer att uppstå efterhand. Bakom den linjen kommer ett Ukraina fientligt mot Ryssland att existera, men det kommer att tvingas bli neutralt och demilitariserat och alla yttre uttryck för nazismen kommer att vara förbjudna. Det är dit de som hatar Ryssland kommer att ta vägen. Hotet om nya militära operationer kommer att vara

¹⁶ Detta återfinns också i Putins lögnaktiga påstående om att det var V I Lenin, som skapade Ukraina och ukrainsk nationell identitet, när det i själva verket så att en modern nationell rörelse, liknande dem på andra håll i Europa, med folklore, språk och poesi uppstått redan i början av 1900-talet.

¹⁷ Detta återkommer i Putins uttalanden före kriget, både i hans oerhört missvisande ”Om den historiska enheten mellan ryssar och ukrainare” från den 12 juli 2021 och i hans två tal före invasionen. Genom att förneka Ukrainas rätt att existera som stat lade han också grunden till att också förneka ukrainarnas existensberättigande – något som Sergejtjev vidareutvecklar i sin artikel. Detta brukar kallas folk mord.

¹⁸ Federala organet för ett samväldie av självständiga stater, medborgare bosatta utomlands och Internationellt humanitärt samarbete (*Rosstrudnitjestvo*) bildades 2008 under det ryska utrikesministeriet för att sköta frågor som rörde ryssar bosatta utomlands.

¹⁹ Detta syftar på Galizien och områden som en gång ingick i Habsburgimperiet, där Uniatkyrkan har stor betydelse.

garantin för att detta rest-Ukraina förblir neutralt. Kanske kommer det att krävas permanent stationering av ryska trupper på detta territorium. Hitom demarkationslinjen och fram till Rysslands gränser kommer att finnas ett territorium som potentiellt kan integreras i den ryska civilisationen, till sin natur antifascistisk.

Operationen för denazifiering av Ukraina, som började med en militär fas, kommer att i fredstid följa samma logiska etapper som under den militära operationen. Under varje etapp krävs oåterkalleliga förändringar innan nästa etapp kan inledas. De nödvändiga första stegen i denazifieringen kommer att bestå av följande etapper:

- Likvidering av väpnade nazistiska grupperingar (dvs alla väpnade formationer i Ukraina) samt all infrastruktur av militär, informell eller utbildningsinriktad karaktär.²⁰
- Upprättande av lokalt självstyre och miliser (försvar och ordning) i de befriade områdena till försvar av befolkningen mot underjordiska nazistgruppers terror.
- Upprättande av en rysk informationssfär. Likvidering av de väpnade nazistiska grupperingarna (hit hör alla väpnade formationer i Ukraina) och deras möjligheter till verksamhet för krigföring, information eller utbildning.
- Upprättande av lokalt självstyre och milis (försvar och ordning) i de befriade områdena för att försvara befolkningen från underjordiska nazistgruppers terror.
- Upprättande av ett ryskt informationsfält.²¹
- Konfiskering av och förbud mot allt undervisningsmaterial med nazistiska ideologiska grundlinjer.
- Omfattande utredningar i syfte att avgöra personlig inblandning i krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten, spridande av nazistisk ideologi och stöd till naziregimen.
- Offentliggörande av namn på medbrottslingar till naziregimen, att dessa döms till straffarbete för att återställa förstörd infrastruktur som påföljd för deras nazistiska aktiviteter (med undantag för dem som döms till döden eller frihetsberövas).
- Lokala beslut under rysk överinsyn om lokala ordningsstadgor.
- Rensning av undervisningslitteratur på alla nivåer från litteratur med nazistiskt innehåll.
- Massprocesser för personligt straffansvar för krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och spridning av nazistisk litteratur och stöd till den nazistiska regimen.
- Offentliggörande av namn på den nazistiska regimens kollaboratörer; de ska dömas till tvångsarbete för att upprätta förstörd infrastruktur som påföljd till deras nazistiska verksamhet (för dem som inte döms till döden eller frihetsberövas).
- Lokala beslut under ryskt beskydd om lokala ordningsstadgor, denazifiering ”underifrån”, förbud mot alla former av återskapad nazistisk ideologi.
- Upprättande av minnesmärken, statyer, tavlor till minne av offren för den ukrainska nazismen, hyllande av hjältarna i kampen mot den.
- Införande av en rad normer om antifascism och denazifiering i de nya folkrepublikernas konstitutioner.
- Upprättande av permanenta organ för denazifiering under en tjugofemårig period.

I denazifieringen av Ukraina kommer Ryssland inte att ha några allierade. På grund av att detta helt och hållet är en rysk angelägenhet. Och på grund av att det inte bara gäller att utplåna Bandera-

²⁰ Detta är en av förklaringarna till varför utbildningsinstitutioner, från förskolor till universitet, förstörts av de ryska styrkorna.

²¹ Här avses de ryska propagandaorganen.

versionen av nazismens Ukraina, utan också, och framför allt, all västlig totalitarism, de program för civilisatorisk degenerering och upplösning den tvingat igenom samt alla mekanismer för underkastelse till den supermakt Väst och USA utgör.

För att kunna verkställa denazifieringen av Ukraina måste också Ryssland göra sig av med alla europeiska och västvänliga illusioner, betrakta sig själv som den sista auktoriteten när det kommer till skydd och försvar av Europas (Den gamla världen) historiska värderingar och som Väst övergett och därmed förlorat kampen om sig själv.²² Den kampen pågick under hela 1900-talet och tog sig uttryck i världskrig och ryska revolutionen, som var ouplösligt förenade med varandra.

Under 1900-talet gjorde Ryssland allt för att rädda Väst. Det införde det viktigaste västliga alternativet till kapitalism, som var emot nationalstater – det socialistiska röda projektet. Det krossade den tyska nazismen, en grotesk avkomma till krisen för västlig civilisation. Den sista altruistiska gärningen var när man sträckte ut en vänlig hand och svaret på det blev bara ett grymt slag på 1990-talet.

Allt Ryssland gjort för Väst har stått det dyrt och resulterat i svåra uppoffringar. Väst har ändå till sist avvisat alla dessa uppoffringar, inte brytt sig om ryska försök att bidra till en lösning på krisen i Väst och bestämt sig för att utkräva hämnd för den hjälp Ryssland osjälvviskt stått för. Från och med nu kommer Ryssland att gå sin egen väg, utan hänsyn till Väst och lita till en annan del av sitt arv – ledarskapet i den globala processen med avkolonisering.²³

Som en del av denna process har Ryssland stor potential för partnerskap och allianser med länder som Väst i århundraden förtryckt och som inte tänker hamna under det oket igen. Utan ryska uppoffringar och kamp skulle de länderna inte ha blivit fria. Denazifieringen av Ukraina är på samma gång en avkolonisering, något som Ukrainas folk måste inse när det börjar frigöra sig från den förgiftning, de frestelser och den beroendeställning det så kallade europeiska alternativet utgör.

²² Ett eko av nynazistiska åsikter.

²³ Avkolonisering är inte rätt benämning när ett imperieprojekt med våld försöker återta en tidigare koloni.